

Cap al 8-M

Tecnologia sense biaix de gènere

S'ha d'empoderar les joves perquè emprenguin aquesta mena d'estudis

El nombre de dones que cursen estudis universitaris a Catalunya supera el 50%. Aquest percentatge disminueix aproximadament a la meitat quan ens focalitzem en les carreres tecnològiques i més encara si considerem els àmbits TIC. Aquesta tendència que es repeteix també en l'àmbit europeu. Les possibles causes estan associades a un gran nombre de factors econòmics, socials i culturals. La falta de referents femenins en els àmbits STEAM (de l'anglès *Science, Technology, Engineering, Arts and Mathematics*) és un d'ells. Les dones que al llarg de la història han intervingut de manera decidida en l'avenç de la societat no han sigut incloses en gran part dels textos tant docents com divulgatius als quals tenim accés des de joves, ni tan sols en els jocs que suposadament tenen una finalitat formativa.

La interacció amb referents actuals és també una via per promoure l'interès per aquests àmbits. Aquest és l'objectiu principal que persegueix el programa Aquí STEAM de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), acostar a les aules algunes dones que desenvolupen la seva activitat en investigació a través de xerrades i tallers per afavorir la transmissió no només de la part més

Gemma Fargas

tècnica, sinó també, i sobretot, la part humana. La proximitat a l'atendre les inquietuds, dubtes i comentaris fa que una persona es converteixi en un referent per a una jove, no tant pel fet excepcional del seu cas en concret, sinó per la capacitat d'empatitzar amb la seva visió i objectius.

Una visió diversa

El futur és tecnològic i, en aquest sentit, és necessari que la resposta als reptes vingui donada per una visió diversa que vagi més enllà del punt de

És necessari trencar amb l'existència de rols i estereotips de gènere associats als àmbits STEAM

vista androcèntric i contempli les diferents necessitats i preferències per raó de sexe i gènere. En aquesta línia, és necessari trencar amb l'existència de rols i estereotips de gènere associats als àmbits STEAM i apoderar les joves a emprendre aquesta mena d'estudis.

En l'últim informe (2019) de la Xarxa Vives d'Universitats, que engloba les 22 universitats dels territoris de parla catalana, es posa de manifest que el rendiment acadèmic és superior en les noies en totes les disciplines i que la taxa d'abandonament és inferior. El nombre de noies de nou ingrés als estudis de grau de la UPC ha augmentat lleugerament en els últims anys en un percentatge que no arriba al 10% des del 2012 i, tot i que aquest curs ha arribat al percentatge més elevat (29,9%), encara està molt lluny de la paritat.

Aquest és el motiu pel qual treballem des del programa Aquí STEAM, per posar en relleu que les capacitats professionals no estan vinculades al gènere i per millorar el coneixement de les professions STEAM. Posant a l'abast de les persones més joves experiències que els facin prendre consciència de la incidència que tenen en la societat tant en la qualitat de vida de les persones com en la sostenibilitat del nostre planeta. ■

reixem ser feliços, podem ser feliços, i vostès també. ■

PARC DE COLLSEROLA

En constant degradació

Guillermo Moya

ESPLUGUES DE LLOBREGAT

El pulmó més gran de la ciutat de Barcelona està en constant degradació. Collserola és un riu continu de persones i ciclistes que es creuen participants d'una carrera sense fi. Van a velocitats fora de tota lògica i seguretat, i no respecten els camins de menys de tres metres per on tenen prohibit circular. A més és massa fàcil accedir-hi amb cotxe i els embussos són cada dia més grans.

Tot això, afegit a l'incivisme de molts dels visitants, està deixant estampes d'escombraries de tota mena allà on miris. Fins i tot bolquers i objectes d'higiene íntima. I tot això passa sense que ni un guarda forestal o policia local aparegui per la zona.

Si no volem perdre una cosa tan valuosa, caldrà restringir els accessos i controlar els usuaris, tal com es fa a d'altres parcs naturals del nostre país. ■

SANITAT

Desgast extrem

Cristina Casals

ESPLUGUES DE LLOBREGAT

Fa mesos, molts mesos, que els professionals de la salut manifesten la falta de personal per enfrontar-se a la pandèmia. Ara mateix es posen totes les esperances en les vacunes, però les ucis no deixen d'estar plenes i els professionals de la salut estan esgotats. Ells han donat tot el seu temps i el seu jo en aquesta pandèmia. Actualment es comencen a conèixer les conseqüències de tan letal virus, i s'entreveu una esperança, però cal veure-ho amb perspectiva. ¿Com s'ha pogut portar a terme una crisi sanitària d'aquesta índole sense recursos humans?

S'han tapat els errors argumentant que s'aportava material sanitari, s'ampliaven els hospitals o bé es posaven més llits. Però hi ha un plantejament erroni i que s'hauria de reparar: el desgast extrem, com deia el doctor Mancebo, director de medicina intensiva de l'Hospital de Sant Pau de Barcelona, del personal que ha estat al costat dels malalts més greus (metges, infermers i auxiliars de cures intensives).

Sens dubte, els polítics ni ho esmenten. ■

Una aula de la Facultat de Ciències de la UAB, en una foto d'arxiu.

Josep Garcia

